

ІНСТРУКЦІЯ
для медичного застосування препарату
ЦЕЛАНІД
(CELANIDUM)

Загальна характеристика:

міжнародна та хімічна назви: lanatozide C; [3 -{(O- D-глюкопіранозил-(1 4)-O-(O-3-ацетил-2,6-дидеокси- D-рибо-гексопіранозил-(1 4)-O-2,6-дидеокси- D-рибо-гексопіранозил-(1 4)-2,6-дидеокси- D-рибо-гексопіранозил)окси)-12 , 14-дигідрокси-5 , 14 -кард-20(22)-енолід];

основні фізико-хімічні властивості: таблетки білого кольору;

склад: 1 таблетка містить ланатозиду С у розрахунку на 100% вміст основної речовини 0,25 мг;
допоміжні речовини: лактози моногідрат, крохмаль картопляний, кислота стеаринова, тальк.

Форма випуску. Таблетки.

Фармакотерапевтична група. Засоби, що впливають на серцево-судинну систему. Серцеві глікозиди. Код АТС C01A A06.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка. Целанід є глікозидом наперстянки шерстистої. Біологічна активність Целаніду становить 14 000 - 16 000 ЛОД або 3 200 - 3 800 КОД в 1 г. Основними фармакодинамічними ефектами Целаніду є позитивний інотропний, негативний промоторний і хронотропний ефекти. Целанід здійснює кардіотонічну дію (посилює систолу, поповнює напісок, уповільнює ритм серця, уповільнює серцеву провідність, підвищує збудливість міокарда). В основі механізму дії глікозиду лежить його вплив на каріо-нагрітвий кардіо міокардіальний комплекс кальцію і стан внутрішнього адреналіновоборного ядра, яке бере участь в енергетичному забезпеченні скорочування цього набряка, задішки.

Фармакокінетика. При прийомі внутрішньо препарат добре всмоктується в травному тракті. Біодоступність препарату становить 15 - 45% і варіює в широких межах залежно від кислотності шлункового соку, моторики кишечника і його кровопостачання, лікарської взаємодії (активоване вугілля, антацидні препарати, в'язучі засоби зменшують всмоктуваність ланатозиду С у травному тракті, метоклопamid і прозерин посилюють перистальтику кишечника, різко знижуючи біодоступність ланатозиду С). При надходженні в системний кровообіг на 20 - 25% препарат зв'язується з білками плазми крові. Початковий ефект препарату виявляється через 1,5 - 3 год, максимальна дія - через 4 - 6 год. Період напіввиведення становить 28 - 36 год. Препарат біотрансформується в печінці і виводиться з організму у вигляді неактивних метаболітів з сечею і фекаліями.

Показання для застосування. Хронічна серцева недостатність, хронічне легенеve серце, тахісistolічна форма миготливої аритмії, пароксизмальна суправентрикулярна тахикардія.

Спосіб застосування та дози. Дози і термін лікування встановлюють індивідуально залежно від клінічної картини захворювання, чутливості пацієнта до препарату і динаміки клінічного ефекту.

З метою досягнення швидкого ефекту призначають по 0,25 - 0,5 мг (1 - 2 таблетки) 3 - 4 рази на добу. Після досягнення терапевтичного ефекту (як правило, на 3 - 5-й день) добуву дозу зменшують до підтримуючої: перша доза - 0,25 мг, потім - по 0,25 - 0,5 мг 1 - 2 рази на добу.

Вищі дози для дорослих при застосуванні внутрішньо: разова - 0,5 мг, максимальна добова доза - 1 мг.

Побічна дія. При підвищеній індивідуальній чутливості до препарату можливий розвиток політопної екстрасistolії, бігемінії або тригемінії, вираженої брадикардії, атріовентрикулярної блокади, уповільнення передсердно-шлуночкової провідності. Іноді спостерігаються зменшення діурезу, зниження апетиту, нудота, блювання, діарея, сонливість, сплутаність свідомості, порушення кольорового зору. Рідко можуть спостерігатися тромбцитопенія, шкірні висипання.

Протипоказання. Підвищена чутливість до препарату; глікозидна інтоксикація; атріовентрикулярна блокада різного ступеня, виражена брадикардія, пароксизмальна шлуночкова тахикардія, синдром Адамса-Стокса-Моргана, ізольований мітральний стеноз, нестабільна стенокардія, гострий інфаркт міокарда, тампонада серця, екстрасistolія, вагітність і лактація.

Передозування.

Симптоми: нудота, блювання, брадикардія, екстрасistolія, порушення руху.

Лікування: необхідно знизити дозу або припинити приймання препарату. Для зменшення проявів побічних явищ, що виникли, промивають шлунок суспензією активованого вугілля, застосовують сольові проносні, унітол, препарати кальцію; оксигенотерапію; при порушенні ритму - протиаритмічні засоби (дифенін, лідокаїн).

Особливості застосування. Під час лікування Целанідом хворий повинен перебувати під контролем лікаря. Можливість інтоксикації підвищується при гіпокаліємії, гіпонатріємії, гіперкаліємії, гіпернатріємії, гіпотиреозі, вираженій дилатації порожнин шлуночка, легенеvому серці, міокардиті. Як один з методів контролю за вмістом дигіталізації при призначенні ланатозиду застосовують моніторингування його плазмової концентрації.

Слід з обережністю застосовувати препарат під час керування автомобілем та роботи з технікою, що потребує підвищеної уваги.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами. У поєднанні з кальцію перманганатом, нацатирно-анісовими краплями, перекисом водню, срібла нітратом, сиропом залізниці, солями ацетилсульфаніламідів, таніном глікозид утворює осад з кислотами і луками - неактивні продукти. При поєднанні з барбітуратами (особливо фенобарбіталом) внаслідок індуїції ферментів печінки і прискорення метаболізму ефективність Целаніду зменшується. Синергізм з Целанідом проявляють препарати кальцію. Внутрішньовенне введення Целаніду з кальцію хлоридом - пантотенатом кальцієвим може призвести до збільшення токсичності і ушкодження серця. Поєднання Целаніду з аміазином сприяє підвищенню згортання крові. При сумісному прийманні Целаніду з гепарином можливе посилення ефекту гепарину у зв'язку з підвищенням згортання крові під впливом Целаніду. При одночасному застосуванні Целаніду з лінкомцином розвивається псевдомеморанозний синдром. Діуретичні засоби знижують екскрецію Целаніду, посилюють його токсичність. Такі ж явища спостерігаються при поєднанні його з діуретиками (крім кальційзоб'язуючих) інсуліном, амфотерицином, при тривалому застосуванні глюкози, кортикостероїдів, антибіотиків, внаслідок гіпокаліємії і гіпомангемії. При одночасному застосуванні з хінїдином, верапамілом, ніфедипіном, сиріоодактоном (меншою мірою) підвищується концентрація Целаніду в плазмі крові. Антациди знижують абсорбцію препарату з шлунково-кишкового тракту, тому доза Целаніду повинна бути збільшена, після припинення приймання антациду слід призначити початкову меншу дозу препарату. Одночасно рекомендується застосовувати Целанід з деякими лікарськими препаратами. При прийманні Целаніду разом з анаболічними стероїдами, ламіну хлоридом, рибофлавіном, тридексином, кислотами фолєвою, оротовою, метилурацилом, метіоніном, унітолом, фосфаденом, тинозином посилюється його інотропний ефект.

Умови та термін зберігання. Зберігати в недоступному для дітей, сухому, захищеному від світла місці при температурі 15 - 25 С. Термін придатності - 3 роки.

Умови відпуску. За рецептом.

Упаковка. По 30 таблеток у банках полімерних, № 30 (10 3) у контурних чарункових упаковках.

Виробник. Філія ТОВ "Дослідний завод „ГНЦЛС”.

Адреса. Україна, м. Харків, вул. Воробйова, 8.